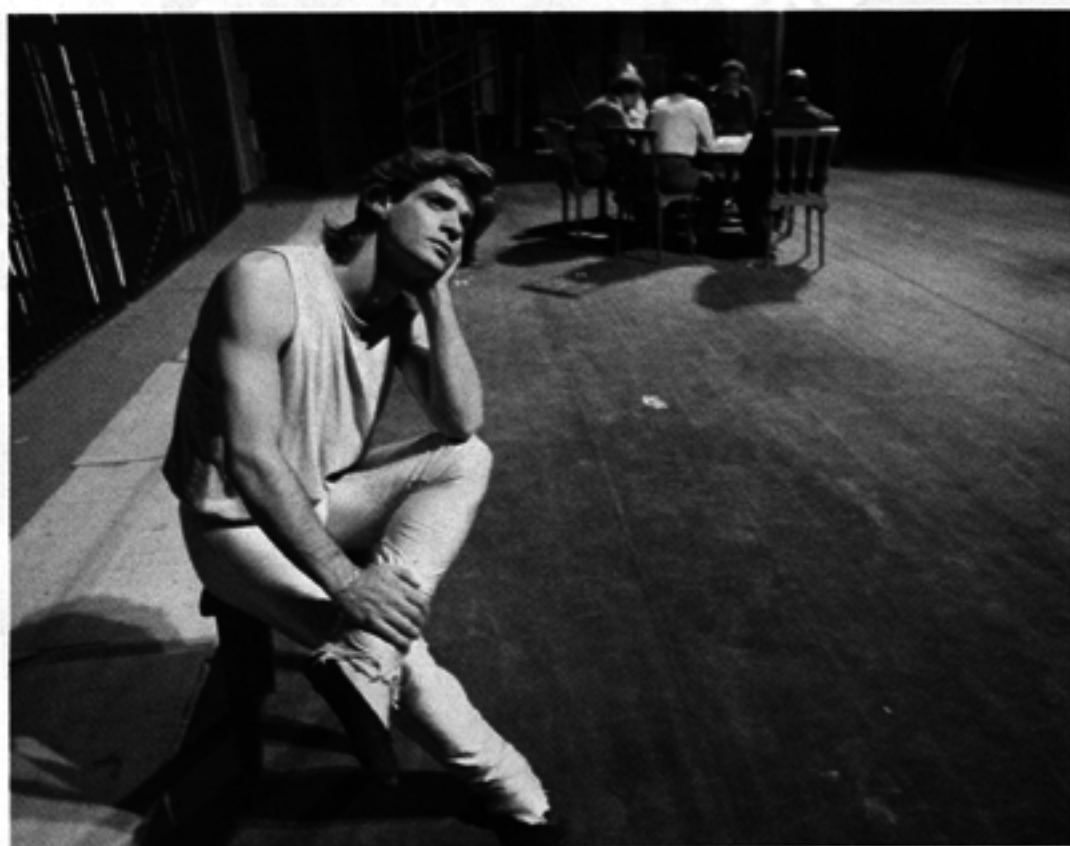

Τα ποηλά πρόσωπα του Αγγελίου Χατζή

Δεν υπάρχει μπαλέτο στην Ελλάδα. Υπάρχουν όμως χορευτές που πιστεύουν, ελπίζουν και αγωνίζονται γι' αυτή την τέχνη. Ο Άγγελος Χατζής, νέος και ονειροπόλος, είναι από εκείνους τους ταλαντούχους νέους που χορεύει με πείσμα, όπως πιστεύει με πείσμα ότι κάπου θα λάμψει ο... χορός.

της Ιωάννας Κολοβού
Φωτ.: Δημήτρη Μαυρική

Το μπαλέτο είναι πειθαρχία, ομορφιά και σωστό μουικό σύστημα», λέει ο Άγγελος Χατζής, ο πρώτος χορευτής της Λυρικής μας Σκηνής. Ο ίδιος τα διαθέτει όλα αυτά. Είναι νέος, έχει τεχνική κι ένα τέλειο πλαστικό σώμα, αποτέλεσμα ατέλειωτων ασκήσεων και άπειρων ωρών στην μπάρα. Αυτά σε συνδυασμό με μια υπερχυλίζουσα ευαισθησία, που μόνο όσοι τον είδαν στο ρόλο του Άλμπρεχτ στη «Ζιζέλ» μπορούν να καταλάβουν.

Η «Ζιζέλ» θ' ανέβει φέτος άλλες δυο φορές ακόμα, στις 28 Απριλίου και στις 6 Μαΐου στο Θέατρο του Πειραιά. Ο Άγγελος Χατζής διατηρεί τη θέση του πρώτου χορευτή στη Λυρική Σκηνή εδώ και επτά χρόνια. Όμως δεν ήταν στην Αθήνα που αναγνωρίστηκε για πρώτη φορά το ταλέντο του. Σπούδασε στην Αθήνα στη Σχολή Γρηγοριάδου, αλλά τελειοποίησε τις σπουδές του στην Ακαδημία της Κολωνίας. Συγχρόνως χόρευε στην Όπερα της Κολωνίας και στη συνέχεια στην Όπερα της Βόννης, Φραγκφούρτης και Ντύσσελτορφ.

Επέστρεψε στην Ελλάδα αφήνοντας πίσω του ένα δρόμο θριάμβου. Από νοσταλγία για την πατρίδα; Από υπερβάλλοντα αυθορμητισμό ή από την παράτολμη ελπίδα ότι στην Ελλάδα τώρα πια τα ταλέντα αναγνωρίζονται; Όμως εδώ η τέχνη, ιδιαίτερα η χορευτική, είναι... παράνομη. Κινείται σε υπόγειο πορεία, απευθύνεται στους λιγοστούς μνημόνους και γενικά μοιάζει να καταδιώκεται. Πώς αλλιώς να εξηγήσουμε το ότι οι

περισσότεροι Έλληνες δεν ξέρουν ούτε κατά πού πέφτει η Λυρική Σκηνή, κι ως περνούν κάθε μέρα απέξω, κι αρκετοί απ' αυτούς που την ξέρουν εκφράζονται με ειρωνεία ή βαρεστημάρα, λες κι αναφέρονται σε μουσείο, μουσείο ή κάτι τέτοιο;

Μια καλλιτεχνική φύση όπως είναι ο Άγγελος Χατζής, οίγουρα δεν χωράει μόνο στη Λυρική. Γι' αυτό και φροντίζει να δουλεύει και στον ελεύθερο χώρο, σε ιδιαίτερα προσεγμένες παραστάσεις.

Σημαντικά έργα της καριέρας του θεωρεί τις παραστάσεις στην Επίδαυρο και στο Ηρώδειο με τη Λυρική Σκηνή, με το Ελληνικό Χαρόδραμα και με το Μπαλέτο Αθηνών.

Και θεωρεί τον εαυτό του τυχερό που δίδαχτηκε τον Άλμπρεχτ από την Καλίνα Μπακόεβα.

Αλλά ο πρώτος χορευτής μας δεν εκφράζεται μόνο με το κλασικό μπαλέτο, αλλά και με τις μοντέρνες μορφές χορού! Όταν θέβαια υπάρχει τεχνική, αίσθημα, δημιουργία.

«Αυτή τη στιγμή», μας λέει, «υπάρχουν υπέρχτες μοντέρνες χορογραφίες. Και φυσικά δεν είναι τυχαίο το ότι τις δέχεται το κοινό και τις αποθεώνει. Υπάρχουν θέβαια και άλλες που κυριολεκτικά "δεν βλέπονται". Αλλά αυτό συμβαίνει και στο κλασικό μπαλέτο. Γι' αυτό ως μη λέ-

με ότι υπάρχουν καλές και κακές μορφές χορού. Υπάρχει μόνο κακός και καλός χορός».

ΤΡΑΓΟΥΔΩΝΤΑΣ ΣΤΗ ΒΡΟΧΗ...

Βράδυ στη Λυρική Σκηνή. Ο Άγγελος Χατζής μέσα στη μωβ μέρτα και κάτω απ' το βαρύ μακιγιάζ του χορού υποδέεται τον Άλμπρεχτ. Κάτω το κοινό είναι οι μνημόνοι που λέγαμε, κάποιοι φοιτητές, εκκολαπτόμενοι χορευτές και κάποιοι... απροσδιόριστης ταυτότητας θεατές.

Το ίδιο βράδυ ο Άγγελος Χατζής συνεχίζει την... παράσταση του στην πίστα μεγάλου κοσμικού κέντρου της παραλίας. Οι προβολείς πέφτουν πάνω στον Άγγελο που με αέρινες κινήσεις ζωντανεύει το «Πουλί της φωτιάς» σε μοντέρνα χορογραφία. Η τεχνητή ομίχλη (σκηνογραφικό εφέ) που πέφτει στη σκηνή είναι κάτι εντελώς περιττό, γιατί ο ίδιος γεμίζει μόνος του το σκηνικό χώρο χορεύοντας αμέσως μετά το Singing in the rain.

ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΟ ΤΑΜΠΕΡΑΜΕΝΤΟ

«Οι Έλληνες σαν οωματική διάπλαση», μας λέει, «έχουν τη δυνατότητα να ανάγουν το χορό σε υψηλή τέχνη, γιατί έχουν σωστό μουικό σύ-

στημα, αυτό ακριβώς που χρειάζεται το κλασικό μπαλέτο. Το ίδιο και οι Ιταλοί και οι Ισπανοί. Σαν λαοί όμως δεν έχουν πειθαρχία. Ξεχειλίζει το μεσογειακό ταμπεραμέντο, με αποτέλεσμα να μην πειθαρχούν στους κανόνες του κλασικού μπαλέτου.

Έχουμε πολύ μεγάλα ταλέντα στην Ελλάδα. Φυσικά αναφερόμαστε στις νεότερες γενιές και όχι στις παλιότερες που ήταν κακοποιημένες από τον υποσιτισμό και τις καουχίες.

Οι νέγροι μπορεί να έχουν το ρυθμό μέσα τους, αλλά δεν διαθέτουν το μουικό σύστημα που απαιτεί το κλασικό μπαλέτο.

Η μωβ μέρτα λοιπόν «ανακυκλώνεται» με την ασπμμένα. Άλμπρεχτ, πουλί της φωτιάς, κλασικός, μοντέρνος χορός, Ευρώπη, Ελλάδα. Ο Άγγελος Χατζής, φύση... απελπιστικά αυθόρμητη και απινθηροδόλα, μας αφήνει άφωνους για άλλη μια φορά με την τελευταία δήλωσή του:

«Ο Νουρέγιεφ για μένα είναι μια παλιά Ρολς Ρόυς. Αν είχα την τεχνική του Νουρέγιεφ, τώρα θα ήμουν ένας σούπερ σπαρ του μπαλέτου. Όχι πως στην Ελλάδα δεν κυκλοφορούν... Ρολς Ρόυς. Ξέρω ότι υπάρχουν πάρα πολύ καλοί χορευτές. Αλλά όλοι οι χορευτές ξέρουν ότι εγώ είμαι ο μοναδικός!».